

POSTANOWIENIE

Dnia 6 czerwca 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Iwona Koper (przewodniczący)

SSN Grzegorz Misiurek (sprawozdawca)

SSN Zbigniew Strus

w sprawie z powództwa M. K.-M.

przeciwko S. P.

o ustalenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 6 czerwca 2007 r.,

zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Okręgowego w K.

z dnia 12 marca 2007 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 12 marca 2007 r. odrzucił skargę powódki M. K. – M. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego z dnia 7 kwietnia 2005 r. W uzasadnieniu wskazał, że skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem orzeczenia przysługuje od prawomocnego orzeczenia sądu drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie. Takim orzeczeniem w sprawie II Ca .../05 był wyrok Sądu Okręgowego z dnia 7 listopada 2005 r. Dnia 7 kwietnia 2005 r. nie wydano żadnego orzeczenia w niniejszej sprawie. W określonym terminie profesjonalny pełnomocnik nie sprecyzował jakiego orzeczenia skarga dotyczy. W konsekwencji Sąd Okręgowy uznał skargę za niedopuszczalną przyjmując, że wniesiona ona została od nieistniejącego orzeczenia i odrzucił ją na podstawie art. 424⁶ § 3 k.p.c.

W zażaleniu na powyższe postanowienie powódka zarzuciła naruszenie art. 424⁶ § 3 k.p.c. oraz art. 45 Konstytucji i art. 6 ust. 1 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności przez błędne przyjęcie, iż skarga dotyczy nie istniejącego wyroku tylko dlatego, że w wyniku omyłki wpisano jako datę zaskarżonego wyroku dzień 7 kwietnia 2005 r. zamiast 7 listopada 2005 r. przy równoczesnym wskazaniu, że chodzi o wyrok sądu drugiej instancji wydany na skutek rozpoznania apelacji od wyroku Sądu Rejonowego z dnia 4 kwietnia 2005 r., sygn. akt I C .../03/S.

Wskazując na powyższe powódka wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługiwało na uwzględnienie.

Nie można podzielić oceny Sądu Okręgowego, że powódka wniosła skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem nie istniejącego orzeczenia. Zaskarżony wyrok oznaczony został przez wskazanie Sądu, który go wydał (Sądu Okręgowego w K.), sygnatury akt sprawy (II Ca .../05) oraz daty wydania tego orzeczenia (7

kwietnia 2005 r.). Powódka oznaczyła przy tym dokładnie, jakiego orzeczenia sądu pierwszej instancji dotyczył kwestionowany skargą wyrok Sądu Okręgowego. Faktem jest, że w oznaczenie zaskarżonego wyroku wkradł się oczywisty błąd pisarski polegający na nieprawidłowym oznaczeniu miesiąca wydania tego orzeczenia (w miejsce listopada wpisano kwiecień). Uchybienie to nie uniemożliwia jednak identyfikacji zaskarżonego wyroku. Obowiązująca w postępowaniu cywilnym zasada formalizmu nie ma charakteru bezwzględnej. Doniosłe znaczenie mają tylko takie braki formalne pism procesowych, które uniemożliwiają nadanie im dalszego biegu (por. art. 130 § 1, art. 370, art. 398⁶ § 2, art. 424⁶ § 3 k.p.c.). Takim brakiem nie jest oczywista niedokładność pisma procesowego, jaka wystąpiła w niniejszej sprawie. Wprawdzie powódka została wezwana do uzupełnienia w wyznaczonym terminie braku skargi poprzez wskazanie zaskarżonego orzeczenia, jednak odrzucenie skargi na skutek niewykonania tego wezwania byłoby uzasadnione jedynie wtedy, gdyby ten środek zaskarżenia rzeczywiście dotknięty był wadą uniemożliwiającą nadanie mu prawidłowego biegu.

Z przytoczonych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁵ § 1 w zw. art. 394¹ § 3 z k.p.c. orzekł, jak w sentencji.